

Aan de slag met het filmpje in Bib Stekene:

Het gedicht:

*Meneer de Vos
trok zijn fijnste hemdje aan
en ging toen mooi rechtop
naast zijn huisje staan.*

*Een gans kwam voorbij,
groette heel beleefd en vroeg:
Hou jij van mij?
Ach schatje, zei meneer de Vos,
je bent om op te eten, zeker weten!*

*En kun je dat bewijzen?
vroeg die domme gans.
Grits, hap en slik ...*

*en 't wás bewezen!
(En nu ook gelezen.)*

Uit: Geert De Kockere, Er is iets aan de kip met je hand
De Eenhoorn, 2017

De opdracht:

Bij dit gedicht heb ik een heel moeilijke opdracht. Benieuwd welke klas die opdracht op de leukste of slimste manier kan oplossen. Dit is de opdracht: probeer eens te bewijzen dat je de regenboog niet vast kunt pakken ...
Hoe zou je dat doen? Schrijf het op, teken het, maak er een foto van of film het misschien!

Iets over poëzie:

Ik hou van gedichten waarover je nog een poosje verder kunt nadenken. Alleen, 's avonds in je bed, of samen met een groepje. En daarover dan praten. Filosoferen heet dat. Het gedicht over de vos en de gans is daar een goed gedicht voor. Er zit veel in waar je nog verder kunt over nadenken of praten. Bijvoorbeeld of je wel alles wat je zegt, kunt bewijzen of moet bewijzen. Kun je bijvoorbeeld bewijzen dat je iemand graag ziet? Kun je iets wat niet is bewijzen? Zou de vos bijvoorbeeld kunnen bewijzen dat hij de gans niet wil opeten? Hoe zou hij dat kunnen bewijzen? En nog iets: kun je iemand zo graag zien dat je die wel zou willen opeten? Is dat dan geen raar gevoel? Want als je het echt deed, dan was je die jongen of dat meisje toch kwijt? Wat dan? Daar zit je dan alleen met dat graag zien. Raar toch? Zo kunnen gedichten fijn je gedachten kriebelen. Filosoferen: samen of alleen.